

Daniel Kitabı - Yüz On Üçüncü

Peyğəmbərliyin Üçqat Tətbiqinin Aşkarlanması: 11 Sentyabr 2001-in Müqəddəs Kitab Kontekstində Əhəmiyyətini Anlamaq

Jeff Pippenger
2024-03-03

Rəbb 11 sentyabr 2001-ci ildə Özünün son günlərdəki xalqını Yeremiyanın “qədim yollar”ına geri apardığı zaman, O artıq peyğəmbərliyin üçqat tətbiqi qaydasını müəyyən etmişdi.

Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim yolları soruşun; yaxşı yolun harada olduğunu öyrənin və onunla gedin; onda canlarınız üçün rahatlıq tapacaqsınız. Lakin onlar dedilər: “Biz onunla getməyəcəyik.” Həmçinin üzərinizə gözetçilər qoydum və dedim: “Surun səsinə qulaq asın.” Lakin onlar dedilər: “Biz qulaq asmayacağıq.” Yeremya 6:16, 17.

Rəbb Öz xalqını qədim yollara qaytardıqda, onlar rahatlıq (axır yağış) tapacaqdılar və bundan sonra gözetçilərə şeypur xəbəri verilmişdi. Bütün peyğəmbərlər son günlərin axırını ən kamil şəkildə müəyyən edirlər; buna görə də son günlərin şeypur xəbəri son şeypur olacaqdı ki, bu da yeddinci şeypurdur və üçüncü vaydır.

Onun axırgün xalqı qədim yollarda yeriməyə başladıqda, birinci vayın səciyyəvi cəhətlərinin müəyyən bir simvolik tarixi rəhbəri (Məhəmmədi) göstərdiyi və ikinci vayın da eyni işi gördüyü (Osman) dərk olundu. Məlum oldu ki, ilk dörd şeypurun hər birinin də həmin şeypuru müəyyənləşdirmək üçün xüsusi simvolik rəhbərləri vardır və bundan sonra Osama bin Ladenin üçüncü vayın simvolik rəhbəri olduğu tanındı.

Məhəmməd Ərəbistanla əlaqələndirilirdi, Osman Türkiyədəki Osmanlı İmperiyasının simvolu idi, Usamə bin Laden isə bütün dünyaya yayılmış islam terrorunu təmsil edirdi, hərçənd o da, Məhəmməd kimi, ərəb idi.

Həmçinin məlum oldu ki, birinci vay Romanın ordularına zərər vurdu və ikinci vay Romanın ordularını öldürdü. Sonra 11 sentyabr 2001-ci il belə tanındı ki, üçüncü vayın İslamı Romanın ordusuna (Amerika Birləşmiş Ştatlarına) zərər vurdu, lakin Bazar qanunu zamanı, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı kimi Amerika Birləşmiş Ştatları öz sonuna gəldikdə və milli suverenliyini əjdaha, vəhşi heyvan və yalançı peyğəmbərin üçqat birliyinə təslim etdikdə, Romanın ordusunu öldürəcək.

Birləşmiş Ştatların iki güc buynuzuna malik yer heyvanı olduğu tanındı. Yer heyvanının əsas peyğəmbərlik xüsusiyyətlərindən biri onun quzudan əjdahaya çevrilməsidir. Peyğəmbərlik baxımından buynuzlar gücü təmsil edir və yer heyvanının gücü Respublikaçılıq və Protestantlıq idi; bunlar yer heyvanının iki buynuzu kimi təmsil olunmuşdu. Lakin indi, axır günlərdə, yer heyvanının bu iki gücü hərbi və iqtisadi qüdrətə çevrilmişdir. 11 sentyabr 2001-ci ildə üçüncü vayın İslamı yerə, yer heyvanının rəmzi olan Pentagonu, onun hərbi qüdrətinin rəmzi olan məqama, və Nyu-York şəhərində onun iqtisadi gücünün rəmzi olan İkiz Qüllələrə zərbə vurdu.

Birinci yayın başlanğıc tarixi ilə ikinci yayın son tarixi hər ikisinin yüz qırx dörd minin möhürlənməsini təsvir edən bir nümunə təqdim etdiyi də dərk edildikdə, üçüncü yayın gəlişində, Nyu-Yorkun böyük binaları yerlə-yeksan ediləndə, yüz qırx dörd minin möhürlənməsi prosesinin başlanmış olduğu müəyyən edildi.

“İndi isə guya mən Nyu-Yorkun nəhəng dalğa ilə süpürülüb aparılacağını bəyan etmişəm deyə bir söz dolaşır? Mən bunu heç vaxt deməmişəm. Mən demişəm ki, orada mərtəbə-mərtəbə ucalan böyük binalara baxarkən belə dedim: ‘Rəbb yer üzünü dəhşətli surətdə sarsıtmaq üçün qalxdığı zaman necə dəhşətli mənzərələr baş verəcək! O zaman Vəhy 18:1–3 ayələrinin sözləri yerinə yetəcəkdir.’ Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin bütövlükdə hamısı yer üzünün üzərinə gələcək şeylər barədə bir xəbərdarlıqdır. Lakin Nyu-Yorkun başına gələcək hadisələrə dair mənə xüsusi olaraq heç bir nur verilməyib; yalnız bunu bilirəm ki, bir gün oradakı böyük binalar Allahın qüdrətinin döndərməsi və alt-üst etməsi ilə yıxılacaq. Mənə verilən nurdan bilirəm ki, dünyada məhv vardır. Rəbdən gələn bir söz, Onun qüdrətli qüvvəsinin bir toxunuşu, və bu nəhəng tikililər çökəcək. Elə səhnələr baş verəcək ki, onların dəhşətini təsəvvür belə edə bilmərik.” Review and Herald, 5 iyul 1906.

“Dünyada olan məhvölma” İslamın xarakteridir, çünki onun xarakteri Vəhy kitabının doqquzuncu fəslinin on birinci ayəsində Apollyon və Abaddon kimi təsvir olunur.

Onların üzərində bir padşah var idi; o, dərin uçurumun mələyidir; onun adı ibrani dilində Abaddon, yunan dilində isə Apollyondur. Vəhy 9:11 (DOQQUZ ON BİR).

İslamı idarə edən padşahın adının, yaxud xarakterinin mənası, iki adla təmsil olunduğu kimi, həm ivrit, həm də yunan dilində “ölüm” və “məhv”dir; bu isə 11 sentyabr 2001-ci ildə, Nyu-Yorkun böyük binaları yerə yıxıldığı zaman gəlib çatdı. Həmin anda Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin birinci ayəsindən üçüncü ayəsinədək olan hissə yerinə yetməyə başladı.

İslamın vəhşi adamı haqqında Yaradılış kitabında ilk xatırlatmada İbranicədə “vəhşi ərəb ulağı” üçün işlədilən sözün istifadə olunduğu və bunun ayədə “vəhşi adam” kimi tərcümə edildiyi qəbul edilirdi. İslamın rəmzi atlar fəsiləsidir və Vəhy kitabının doqquzuncu fəslində o, həmçinin döyüş atı kimi təmsil olunmuşdu. Həbəqququn müqəddəs cədvəllərində — Allahın xalqına bildirildiyi kimi, “dəyişdirilməməli” olan cədvəllərdə — İslam yenə də döyüş atları ilə təmsil olunmuşdu.

Və Rəbbin mələyi ona dedi: “Bax, sən hamiləsən və bir oğul doğacaqsan; onun adını İsmayıl qoyacaqsan; çünki Rəbb sənə əzabını eşitmişdir. O isə vəhşi bir adam olacaq; onun əli hər kəsə qarşı, hər kəsin əli də ona qarşı olacaq; və o, bütün qardaşlarının qarşısında məskən salacaq.” Yaradılış 16:11, 12.

İsmailin doğumu barədə ilk zikr “cilovlama” ilə əlaqələndirilmişdi; bu da İslamla bağlı əsas rəmzə çevrildi.

İndi isə Abramın arvadı Saray ona heç bir övlad doğmamışdı; onun Həcər adlı misirli bir kənizi vardı. Saray Abrama dedi: “Bax, Rəbb məni doğmaqdan məhrum etmişdir; rica edirəm, kənizimin yanına gir; bəlkə onun vasitəsilə övlad sahibi olum.” Abram da Sarayın sözünə qulaq asdı. Yaradılış 16:1, 2.

İslamın, İsmayılın doğumu ilə təmsil olunan elə həmin ilk xatırlanışında, itaət vurğulanır. İtaət anlayışı İslam dininin təməlidir. “İslam” sözü iki ərəb sözündən törəmişdir: “salaam”, yəni “sülh”, və “aslama”, yəni “itaət etmək” və ya “təslim olmaq”. İslam öyrədir ki, möminlər həyatın bütün sahələrində öz iradələrini Allahın iradəsinə təslim etməlidirlər. Sara, Həcəri götürüb İsmayılı dünyaya gətirməsi üçün İbrahimi təşviq etməklə pis bir qərar vermiş olduğunu dərk etdikdən sonra, Həcərə sərt davranmaq üçün İbrahimdən icazə aldı və bu da Həcərin İbrahimin evindən qaçmasına səbəb oldu. Orada o, mələkdən bir xəbər aldı.

Amma Abram Saraya dedi: “Bax, qarabaşın sənin əlindədir; ona sənə necə münasib görünürsə, elə et.” Saray ona sərt davrandıqda, o, onun önündən qaçdı. Və Rəbbin mələyi onu səhrada bir su bulağının yanında, Şur yolundakı bulağın yanında tapdı. Və dedi: “Ey Həcər, Sarayın qarabaşı, haradan gəlirsən və hara gedirsən?” O dedi: “Mən ağam Sarayın önündən qaçıram.” Rəbbin mələyi ona dedi: “Ağanın yanına qayıt və onun əlləri altında itaətkar ol.” Rəbbin mələyi ona yenə dedi: “Sənin nəslini olduqca çoxaldacağam; o qədər çox olacaq ki, çoxluğuna görə sayıla bilməyəcək.” Rəbbin mələyi ona dedi: “Budur, sən hamiləsən və bir oğul doğacaqsan; onun adını İsmayıl qoyacaqsan; çünki Rəbb sənin məşəqqətini eşitmişdir. O, vəhşi bir adam olacaq; onun əli hər kəsə qarşı, hər kəsin əli də ona qarşı olacaq; və o, bütün qardaşlarının önündə məskunlaşacaq.” Yaradılış 16:6–12.

İslamın cilovlanması, İslam dininin xarakterini təmsil edən “təslimiyyət” və İslamın rolu — bunların hamısı İsmayılın ilk xatırlanışında mövcuddur və Vəhy kitabındakı üç vay ilə təmsil olunan İslamın peyğəmbərlik DNT-sini ifadə edir. Rəbb Öz xalqını Yeremyanın qədim yollarına gətirdikdən sonra, onlar həmçinin anladılar ki, Vəhy kitabının yeddinci fəslindəki dörd mələk tərəfindən saxlanılan “dörd külək” məhz İslamın dörd küləyidir.

“Mələklər dörd küləyi saxlayırlar; bu küləklər, qopub azad olmaq və bütün yer üzünün səthi boyunca şığımaq istəyən, öz yolunda dağıntı və ölüm gətirən qəzəbli bir atla təmsil olunur.” Manuscript Releases, 20-ci cild, 217.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi həyata keçirilərkən “saxlanılan” “dörd külək” olan İslamın “qəzəbli atı” öz “yolunda” “ölüm və məhv”i (Abaddon və Apollyon) daşıyır. Necə ki, Həcərə qoyulmuş məhdudiyyət həmin peyğəmbərlik xüsusiyyətini İslam rəmzinə daxil etmişdi, eləcə də dörd külək və qəzəbli at hər ikisi saxlanılır; və bu fakt əsas götürülərək belə başa düşüldü ki, birinci yayın başlanğıcı, Əbubəkrin tarixdə verilmiş əmri ilə təmsil olunan İslam üzərində bir məhdudiyyəti müəyyən edir.

Və onlara əmr olundu ki, yerin otuna da, heç bir yaşıl şeyə də, heç bir ağaca da zərər vurmasınlar; ancaq alınlarında Allahın möhürü olmayan insanlara zərər vursunlar. Vəhy 9:4.

Sətir üstünə sətir, üç vəhşətin üçqat tətbiqində birinci vəhşətin başlanğıcı üzərinə yerləşdirilən ikinci vəhşətin başlanğıcı, ayədə İslamın ikinci böyük cihadının sərbəst buraxılmasını təmsil edən dörd mələyin sərbəst buraxılmasını müəyyən edir.

Sur olan altıncı mələyə belə deyirdi: Böyük Fərat çayında bağlı olan dörd mələyi azad et. Vəhy 9:14.

Buna görə də belə başa düşülürdü ki, üçüncü yayın əvvəlində İslam həm sərbəst buraxılacaq, həm də cilovlanacaq; bu isə məhz Bacı Uaytın şəhadətidir.

“Həmin vaxt, xilas işi başa çatmaq üzrə olarkən, yer üzünə sıxıntı gələcək və millətlər qəzəblənəcəklər, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmamaları üçün cilovlanmış vəziyyətdə saxlanılacaqlar. Həmin vaxt ‘son yağış,’ yaxud Rəbbin hüsurundan gələn tərəvətləndirmə nazil olacaq ki, üçüncü mələyin uca səsinə qüdrət versin və müqəddəsləri yeddi axırıncı bəlanın töküləcəyi dövrdə durmağa hazırlasın.” Early Writings, 85.

İslamın tarixi qeydləri araşdırıldıqda məlum oldu ki, birinci yayın ərəb İslamına məxsus müharibələri və nailiyyətləri İslam tərəfindən “birinci böyük cihad” kimi başa düşülür, dörd mələyin sərbəst buraxıldığı zaman başlayan Osmanlı imperiyasının müharibələri isə İslam tərəfindən “ikinci böyük cihad” kimi başa düşülür. Üçqat tətbiqə uyğun olaraq, İslam üçüncü və son böyük cihadın 11 sentyabr 2001-ci ildə başladığına inanır. William Millerin bir vaxtlar yazdığı kimi, “Tarix və peyğəmbərlik bir-biri ilə uyğun gəlir.”

“sətir üstünə sətir” tətbiqi ilə, birinci və ikinci vayların başlanğıc peyğəmbərlik xəttinin bir-birinin üzərinə qoyulması vasitəsilə təmsil olunan buraxılma və eyni vaxtda cilovlanma, Peyğəmbərlik Ruhu tərəfindən kamil surətdə təsdiq edildi; və İslam 11 sentyabr 2001-ci ildə zərbə endirdikdən dərhal sonra Prezident George W. Bush terrora qarşı müharibəsinə başlamaqla İslam üzərinə dünya miqyasında bir cilov qoydu. İslamın “qəzəbli at”ının eyni vaxtda buraxılması və cilovlanması Müqəddəs Kitab, Peyğəmbərlik Ruhu, həmçinin tarix tərəfindən təsdiq edildi.

“Quzu izləyənlər” Millerçi köhnə yollara geri dönərək, Bacı Vaytın xalqlar qəzəbləndiyi, lakin 11 sentyabr 2001-ci ildə olduğu kimi cilov altında saxlanıldığı zaman başladığını bildirdiyi “rahatlığı”, yəni son yağışı tapırlar.

“O vaxt, xilas işi sona yaxınlaşarkən, yer üzünə müsibət gələcək və millətlər qəzəblənəcək, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmamaq üçün cilovlanmış saxlanılacaqlar. O vaxt ‘son yağış,’ yaxud Rəbbin hüsurundan gələn təzələnmə gələcək ki, üçüncü mələyin uca səsinə qüvvət versin və müqəddəsləri son yeddi bəlanın töküləcəyi dövrdə tab gətirməyə hazırlasın.” Early Writings, 85.

“Quzunu izləyənlər” Millerçi qədim yollara qayıdaraq “rahatlığı” tapırlar; bu, Bacı Uaytın Vəhy 18-dəki qüdrətli mələyin 11 sentyabr 2001-ci ildə enməsi ilə başladığını bildirdiyi axırıncı yağışdır.

“Axırıncı yağış Allahın xalqının üzərinə yağmalıdır. Güclü bir mələk göydən enməlidir və bütün yer üzünü onun izzəti ilə nurlandırmaqlıdır.” Review and Herald, 21 aprel 1891.

O qüdrətli mələk Nyu-Yorkun binaları yerlə-yeksan ediləndə endi; yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi başlandı və son yağış çiləməyə başladı. Yeremyanın qədim yollarına geri yönəldilənlər və son yağış olan “rahatlığı” tapanlar, o zaman başa düşdülər ki, Yeşayanın “rahatlıq və tərəvət”i də son yağış idi; lakin bu, həm də 11 sentyabr 2001-ci ildə Allahın xalqının, xüsusilə də “Yerusəlimə hökmranlıq edən” “rişxəndçi adamlar”ın qarşısına çıxan sınağın müəyyənləşdirilməsi idi. Onlar anladılar ki, bu sınaq ikili idi, çünki o, üçüncü yayın İslam xəbərini

təmsil edirdi və eyni dərəcədə mühüm olaraq, son yağış xəbərini təsbit edən bibliya metodologiyasını da təmsil edirdi.

O dedi: “Yorğunluq dincəldəcəyiniz rahatlıq budur; təravət budur”; amma onlar eşitmək istəmədilər. Lakin Rəbbin sözü onlar üçün qayda üstə qayda, qayda üstə qayda; sətir üstə sətir, sətir üstə sətir; burada bir az, orada bir az idi; ta ki gedib geriye yıxılsınlar, qırılsınlar, tora düşsünlər və tutulsunlar. Buna görə də, ey Yerusəlimdə olan bu xalqa hökmranlıq edən istehzalçı adamlar, Rəbbin sözünü eşidin. Yeşaya 28:12–14.

Qədim yollarda yerimək Allahın axır günlərdəki xalqına, “Adventist xalqının təcrübəsini təsvir edən” on qız məsələsinin yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi zamanı “tam hərfi mənada” təkrar olunmalı olduğunu görməyə imkan verdi. Məsələnin ilk dəfə yerinə yetdiyi tarixə dair şəhadət, Habakkuk kitabının ikinci fəslinin məsələlə birbaşa əlaqəli olduğunu və onun bir hissəsini təşkil etdiyini müəyyənləşdirdi. Buna görə də Habakkuk iki-dəki “mübahisə” istehzakçı adamların eşitməkdən imtina etdikləri rahatlıq və təravət sınağını təmsil edirdi. Sadiq Müqəddəs Kitab tədqiqatçıları qədim yolları araşdırmağı davam etdirdikcə, anladılar ki, təkcə on qız məsələsi ilə Habakkuk iki deyil, həm də Yezekeel kitabının on ikinci fəslə eyni peyğəmbərlik idi.

Yezekeelin peyğəmbərliyinin bir hissəsi də imanlılar üçün qüvvət və təsəlli mənbəyi idi: “Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: Ey bəşər oğlu, İsrail torpağında dillər əzbəri olan bu məsələ nədir ki, deyirlər: Günlər uzanır, hər görüntü boşa çıxır? Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir.... Günlər yaxındır və hər görüntünün nəticəsi də.... Mən danışacağam və dediyim söz yerinə yetəcək; artıq gecikdirilməyəcək.” “İsrail evi deyir: Onun gördüyü görüntü çox uzaq günlər üçündür və o, çox uzaq zamanlar barədə peyğəmbərlik edir. Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir; Mənim sözlərimdən heç biri artıq gecikdirilməyəcək, lakin söylədiyim söz yerinə yetəcək.” Yezekeel 12:21–25, 27, 28.” Böyük Mübarizə, 393.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi dövrü, 1840-dan 1844-ə qədərki Advent hərəkəti ilə təmsil olunduğu kimi, axır günlərdə “hər görüntünün təsiri”nin “yerinə yetəcəyi” zaman dövrünü təmsil edir. Birinci yayın peyğəmbərlik tarixi, ikinci yayın peyğəmbərlik tarixi üzərinə qoyularaq, üçüncü yayın peyğəmbərlik tarixini müəyyən edir; bu da yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsinin peyğəmbərlik tarixidir. Bu, həmçinin 1840-dan 1844-ə qədər olan tarixin özüdür. Bu, həm də Əhdin Elçisi üçün yolu hazırlayan elçinin işinin başa çatdığı tarixdir. Bu, yer canavarının iki buynuzunun altıncıdan “yeddindən olan” “səkkizinci”yə keçid etdiyi tarixdir. Bu, Vəhyin on birinci fəslində iki peyğəmbərin küçədə öldürüldüyü tarixdir.

Lakin eyni dərəcədə mühüm olan budur ki, Allahın kəlamı heç vaxt puç olmadığına görə və bütün peyğəmbərlərin hər hansı başqa dövrdən daha çox son günlərdən danışdıqları prinsipi ilə əlaqədar olaraq, 11 sentyabr 2001-ci ildə “peyğəmbərlik günləri yaxınlaşmışdır”; Allahın söylədiyi “sözlər həyata keçəcək” və “artıq gecikdirilməyəcəkdir”.

1863-cü ilin üsyanı Laodikeyalı Adventizmi onların hamısı ölənədək səhrada sərgərdan dolaşmağa məhkum etdi. Rəbb qədim İsrailə Qadəşdə etdiyi kimi, 11 sentyabr 2001-ci ildə həmin tarixə yenidən qayıtdı.

Qadeşə ilk gəliş on casusun üsyanına səbəb oldu və səhrada sərgərdan dolaşma dövrünü gətirdi. Qırx ilin sonunda onlar yenidən Qadeşə qayıtdılar və məhz orada Musa Qayanı ikinci dəfə vurdu və Vəd edilmiş Diyara daxil olmaqdan məhrum edildi, lakin onlar Yeşua ilə birlikdə içəri girdilər. 11 sentyabr 2001-ci il son nəslə müəyyən edir və Allah artıq Öz Kəlamını uzatmayacaq.

Növbəti məqalədə bu fakta toxunacağıq.

“İsrailin səhra həyatının tarixi zamanın sonunadək Allahın İsrailinin faydası üçün qeydə alınmışdır. Səhrada sərgərdan gəzənlərlə Allahın bütün o irəli-geri yürüşlərindəki rəftarı, onların aclığa, susuzluğa və təqətsizliyə məruz qalmaları, eləcə də onlara yardım üçün Onun qüdrətinin parlaq təzahürləri bütün əsrlərdəki Öz xalqı üçün xəbərdarlıq və təlimlə dolu ilahi bir məsəldir. İbranilərin müxtəlif təcrübəsi onların Kanaandakı vəd olunmuş yurdları üçün hazırlıq məktəbi idi. Allah istəyirdi ki, bu axır günlərdə Öz xalqı qədim İsrailin keçdiyi alovlu sınaqları təvazökar qəlblə və öyrənməyə hazır ruhla nəzərdən keçirsin ki, səmavi Kənana hazırlanmaqda təlim alsınlar.”

“Allahın əmri ilə vurulub canlı sularını çıxaran qaya, Məsihin rəmzi idi; o, həlak olmaqda olan insanın xilasını üçün Öz qanı ilə bir bulaq hazırlansın deyə vurulmuş və əzilmişdi. Necə ki qaya bir dəfə vurulmuşdu, eləcə də Məsih «bir dəfə təqdim olunmalı idi ki, bir çoxlarının günahlarını daşısın». Lakin Musa Qadeşdə tələsik qayaya vuranda, Məsihin o gözəl rəmzi pozuldu. Xilaskarımız ikinci dəfə qurban verilməli deyildi. O böyük qurban yalnız bir dəfə təqdim olunduğuna görə, Onun lütfünün xeyir-dualarını axtaranlar üçün yalnız İsanın adı ilə diləmək—qəlbin arzularını tövbəkar dua ilə tökmək zəruridir. Belə dua Ordular Rəbbinin önünə İsanın yaralarını gətirəcək və onda susamış İsrail üçün canlı suyun axması ilə rəmləşdirilən həyatverici qan yenidən axacaqdır.”

“İnsan yalnız Allaha olan diri iman və Onun əmrlərinə təvazökar itaət vasitəsilə ilahi razılığı qazanmağa ümid edə bilər. Qadeşdə baş vermiş o qüdrətli möcüzə zamanı Musa, xalqın aramsız giley-güzarı və üsyanı ilə yorulub, Özünün Qüdrətli Köməkçisini gözdən itirdi; ona deyilmiş, «Qayaya söyləyin, o da öz sularını verəcək» əmrini dinləmədi; və ilahi qüvvə olmadan o, hiddət və insani zəiflik nümayişi ilə öz qeydlərini ləkələməyə tərk edildi. Öz işinin sonunadək pak, möhkəm və fədakarlıqdan uzaq dayanmalı olan və dayana biləcək adam axırda məğlub oldu. Allah İsrail cəmiyyəti qarşısında, hörmətə layiq olduğu və adının izzətləndirilməli olduğu halda, hörmətdən salındı.”

“Musanın əleyhinə dərhal elan olunan hökm son dərəcə kəsici və alçaldıcı idi,—o, üsyankar İsrailə birlikdə İordan çayını keçməzdən əvvəl ölməli idi. Bəs insan iddia edə bilərmə ki, Rəbb Öz quluna həmin bir təqsirə görə sərt davranmışdı? Allah Musaya o zaman yaşayan heç bir başqa insana göstərmədiyi hörməti göstərmişdi. O, dönə-dönə onun işini müdafiə etmişdi. Onun dualarını eşitmiş və bir insan dostu ilə danışdığı kimi onunla üz-üzə danışmışdı. Musanın bəhrələndiyi nur və bilik nə qədər böyük idisə, onun təqsiri də bir o qədər ağırlaşmışdı.” Signs of the Times, 7 oktyabr 1880.